

Rekvisiti påstandsdokument

Aalborg, 28. april 2016

Fogedretten i Aalborg
i sag nr. FS 15-2376/2016

Foreningen af danske Videogramdistributører (FDV)
Magstræde 10 A, 2
1204 København K

(som mandatar for 9 selskaber)

mod

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

Påstand

Sagen udsættes på Procesbevillingsnævnets afgørelse i sag nr. 2016-22-0055.

Påstandsdokumentet er inddelt i følgende afsnit

1. Uenigheden om fortolkningen af EU-retten
2. Forelæggelsespligten ved fortolkning af EU-retten
3. Fogedrettens fremgangsmåde
4. FDVs fremtid
5. Min risiko for tab
6. Kommentarer til FDVs skrivelse til fogedretten
7. “*J'accuse*”-projektet
8. Retsplejelovens § 502
9. Afsluttende bemærkninger

1. Uenigheden om fortolkningen af EU-retten

Hovedsagen vedrører en fortolkningsuenighed om det EU-retlige begreb regional konsumtion, der blev gennemført i dansk lovgivning ved en ændring af ophavsretslovens § 19 i slutningen af 2002. Uenigheden opstod, fordi FDV efter lovens vedtagelse tog afstand fra den fortolkning, som Johan Schlüter på FDVs vegne havde forklaret Kulturudvalget, og som jeg derfor fulgte i et forsøg på at undgå strid med FDV, mens jeg forsøgte at få undersøgt spørgsmålet om den *rette* fortolkning af regional konsumtion i en retssag mod kulturministeriet.

I retssagen mod kulturministeriet blev spørgsmålet om fortolkning behandlet ved Retten i Aalborg, hvor dommer Ole Høyer afsagde følgende kendelse den 14. marts 2008 (**bilag 5**):

Den sag, sagsøgeren har anlagt, vedrører spørgsmål om fortolkningen af ophavsretslovens § 19, navnlig i forhold til bestemmelsen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (2001/29). Da sagen således vedrører lovfortolkning og herunder fortolkning af EU-lovgivning i forhold til national ret, finder retten, at sagen er af principiell karakter, jf. retsplejelovens § 226, stk.1.

Byrettens kendelse i fortolkningssagen mod kulturministeriet, 14. marts 2008

Retten i Aalborg har således allerede fastslået to ting, der er relevant for fogedsagen:

1. Spørgsmålet er af principiell karakter jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.
2. Sagen vedrører lovfortolkning og herunder fortolkning af EU-lovgivning.

Ad 1)

Dette er relevant for fogedrettens bedømmelse af, om sagen reelt er endeligt afsluttet, eller om der er grund til at tro, at Procesbevillingsnævnet vil give tilladelse til anke til Højesteret. I så fald er sagen ikke endeligt afsluttet. Det endelige resultat kan meget let blive et andet, hvis den danske lov fortolkes i overensstemmelse med EU-retten og bestemmelsens formål.

Ad 2)

Dette er relevant for fogedrettens bedømmelse af, om de EU-retlige forpligtelser er opfyldt, dvs. om den nationale domstol har overladt det til EU-domstolen at fortolke EU-lovgivningen, før den har afsagt *endelig* dom i sagen.

Det fremgår af landsrettens dom, som nærværende fogedsag er støttet på, at landsretten *ikke* har forelagt spørgsmålet om EU-rettens fortolkning - altså det EU-retlige begreb regional konsumtion - for EU-domstolen jf. artikel 267.

Det kan hverken benægtes, at sagen vedrører fortolkning af EU-lovgivning, eller at det principielle spørgsmål *ikke* har været forelagt for EU-domstolen til afgørelse. Derfor kan sagen i henhold til EU-traktaten ikke betragtes som endelig.

2. Forelæggelsespligten ved fortolkning af EU-retten

Det fremgår af Vestre Landsrets dom, at landsretten selv har glemt, at den ikke er førsteinstans i dette principielle spørgsmål, men faktisk er andeninstans - og dermed formelt sidsteinstans. Før domstolsreformen havde landsretterne sjældent pligt til at forelægge præjudicielle spørgsmål for EU-domstolen, men kunne selv skønne, om de fandt det nødvendigt. Hovedsagen er imidlertid en ankesag. Landsretten skulle i ankesagen kun tage stilling til, om sagen vedrører fortolkning af EU-ret, og det har der aldrig været tvivl om.

Artikel 267 (tidl. artikel 234 i TEF)

Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af traktaterne
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

EU-traktatens artikel 267

Baggrunden for forelæggelsespligten i artikel 267 (oprindeligt artikel 177)

I sag nr. 283/81 uddybede EU-domstolen baggrunden for forelæggelsespligten:

- 7 Pligten til at forelægge præjudicielle spørgsmål for Domstolen er et led i samarbejdet mellem de nationale retter, som skal anvende EF-retten, og Domstolen, og skal sikre, at EF-retten anvendes korrekt og fortolkes ensartet i alle medlemsstaterne. Formålet med artikel 177, stk. 3, er navnlig at undgå, at der inden for Fællesskabet opstår afvigende retspraksis vedrørende EF-retlige spørgsmål. Rækkevidden af denne pligt skal således vurderes på grundlag af bestemmelsens målsætning og i forhold til de nationale retters og Domstolens respektive kompetence, når der i artikel 177's forstand er rejst et sådant fortolkningsspørgsmål.

- 20 Endelig skal de enkelte EF-regler vurderes i deres rette sammenhæng og fortolkes i lyset af EF-rettens bestemmelser som helhed, den bagved liggende målsætning og EF-rettens udviklingstrin på tidspunktet for de pågældende bestemmelsers anvendelse.

EU-domstolen om forelæggelsespligten, dom af 6. oktober 1982 (Cilfit)

3. Fogedrettens fremgangsmåde

Da FDV efter lovens vedtagelse besluttede, at Johan Schlüters fortolkning ikke var fordelagtig nok, gik de til fogedretten for at få gennemført den ønskede fortolkning der, og det fik de reelt af Dorete Bager med den bevissikring, hun gennemførte hos mig den 29. november 2005.

FDV havde valgt alene at anmode om en fogedforretning mod Laserdisken ApS, men *ikke* mod mig. Da min advokat på baggrund af den manglende retskendelse bad om at få *mit* materiale tilbageleveret, afsagde Dorete Bager retrospektivt en kendelse om den bevissikring, hun allerede havde gennemført mod mig et år tidligere.

Det er et hovedemne, om den fremgangsmåde er i overensstemmelse med Grundlovens § 72, og om det bevissikrede materiale kan anvendes i overensstemmelse med retsplejelovens § 653 c og artikel 6 og 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention. Det blev gjort indsigelse på det grundlag allerede i min advokats svarskrift af 28. december 2007.

SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING:

Denne sag vedrører en bevissikring, der fandt sted den 29. november 2005 i sagsøgtes lokaler. Bevissikringen blev gennemført, uden at der forelå en rekvisition mod sagsøgte, og uden at der efterfølgende blev anlagt sag mod sagsøgte indenfor den i retsplejelovens § 653 c foreskrevne frist.

- at bevissikringen den 29. november 2005 er gennemført i strid med Grundlovens § 72,
- at bevissikringen den 29. november 2005 er gennemført i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention,
- at det materiale tilhørende sagsøgte, der blev bevissikret den 29. november 2005 på sagsøgtes ~~anmodning~~ *Advokat Henrik Karl Nielsens svarskrift til byretten, 28. december 2007*

Dorete Bagers fremgangsmåde ser umiddelbart ud til at stride mod Grundlovens § 72:

“Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.”

I de efterfølgende år har ingen dommer villet tage stilling til hverken Grundlovens § 72, retsplejelovens § 653 c eller artikel 6 og artikel 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention.

Det er centrale og principielle spørgsmål. Jeg kan naturligvis ikke betragte en dom som endelig, før retten har iagttaget disse snart 9 år gamle anbringender.

Det må fogedretten nødvendigvis forholde sig til, når den skal afgøre, om landsrettens dom skal betragtes som endelig.

4. FDVs fremtid

I dag er det velkendt i juridiske kredse, at advokat Johan Schlüter er sigtet for at have svindlet producentforeningen for et beløb i størrelseordenen 175 millioner kr. Som følge af svindelen har hans tidligere venner vendt ham ryggen, hans advokatfirma er gået konkurs, og han er gået personligt konkurs.

Jeg har siden 1984 vidst, at Johan Schlüter manipulerede og snød videoforhandler Erik Viuff Christiansen i en prøvesag, hvorpå han byggede hele FDVs udlejningsmonopol. Jeg er også klar over, at han og Peter Schønning førte Folketinget bag lyset, da det ikke så ud til, at der var flertal for den ændring af ophavsretslovens § 19, som denne sag omhandler.

FDV er Johan Schlüters opfindelse. Siden svindelaffærens offentliggørelse har alle haft travlt med at distancere sig fra Johan Schlüters foretagender. To af sagsøgerne i sagen, Warner Bros. Entertainment Danmark ApS og Fox-Paramount Home Entertainment Denmark I/S, har meldt sig ud af FDV.

Det er særdeles tvivlsomt, om FDV har en fremtid. Det hænger ikke nødvendigvis sammen med Johan Schlüters problemer med anklagerne for svindel. Videomarkedets udvikling må også tages i betragtning. De to forhold gør det svært at forestille sig, at FDV som samlende forening for sagsøgerne - hvor to altså allerede har meldt sig ud - vil eksistere ret meget længere.

5. Min risiko for tab

Siden fogedforretningen den 29. november 2005 har domstolene blindt adlydt Johan Schlüter og undladt at forholde sig til spørgsmålet om fortolkningen af regional konsumtion, men blot holdt hånden under Dorete Bager, da det viste sig, at hendes afvisning af at holde et retsmøde fik den uforudsete konsekvens, at FDVs fejl ikke blev opdaget, hvorefter bevissikringen blev gennemført, uden at der var det nødvendige retsgrundlag.

Dommerne har været stålsatte i støtten til Dorete Bager, så jeg har ingen forventninger om, at noget bliver undersøgt, før jeg via "*J'accuse*"-projektet får tilladelse til at gennemføre den i 2009 anlagte retssag mod Domstolsstyrelsen ved en *upartisk* domstol.

Retten er formentlig klar over, at nærværende sag startede med sættestemmer fra Randers, idet retspræsident Bjarne Lundblad erklærede Retten i Aalborg for inhabil som følge af den anlagte retssag mod dommerne. Retten er måske *ikke* klar over, at det er en erstatningssag, hvor mit krav er betinget af, at jeg *ikke* får mine tab dækket af sagsøgerne. Der vil således ikke være grundlag for at gennemføre retssagen, hvis FDVs retssag mod mig gennemføres korrekt.

Retten er måske heller ikke klar over, at Københavns Byret *ikke* har behandlet min sag mod Domstolsstyrelsen. Det er der som nævnt heller ikke grundlag for endnu, men som led i "*J'accuse*"-projektet vil jeg i givet fald bede justitsministeren sikre, at jeg kan gennemføre sagen ved en *upartisk* domstol, hvor der *ikke* er identitet mellem dommeren og den anklagede.

Skulle den situation opstå, at fogedretten vælger at betragte hovedsagen som afsluttet, vil mit krav mod Domstolsstyrelsen blive forøget med det beløb, fogedretten tvinger mig til at betale til FDV. Jeg kan imidlertid næppe gøre et krav gældende, hvis jeg betaler frivilligt. Jeg er ret sikker på, at Kammeradvokaten i så fald vil gøre gældende, at jeg burde have nægtet at betale, og at jeg derfor selv er skyld i tabet.

Nærværende fogedsag handler om, at jeg vil miste muligheden for at få pengene igen, selvom jeg skulle ende med at vinde retssagen mod de 9 sagsøgere, *hvis* jeg betaler frivilligt. Det er vigtigt at iagttage, at FDV ikke anlagde hovedsagen mod mig. Det er de enkelte medlemmer, der anlagde sagen, og det er dem, der har fået tildelt erstatningen. FDV har blot ført sagen på vegne af medlemmerne.

Som nævnt i afsnit 4 er FDVs fremtid usikker, og hvis jeg betaler de ca. 350.000 kr. til FDV, og FDV efterfølgende opløses, er der intet sted, jeg kan gå hen for at få pengene tilbage, *selvom* landsrettens dom ophæves eller ændres.

Det er det problem, jeg er nødt til at forholde mig til.

Der er ret sandsynligt, at Domstolsstyrelsen i den situation vil lægge mig til last, at jeg betaler et beløb til FDV, uden at det er specificeret, hvordan det fordeles til de enkelte medlemmer.

Hvis FDV opløses, når jeg har betalt, afskæres jeg fra at få pengene tilbage, selvom jeg måtte vinde retssagen mod sagsøgerne, af den simple årsag, at FDV ikke eksisterer længere.

Jeg er nødt til at bevare muligheden for at gøre krav gældende mod Domstolsstyrelsen. Det har jeg de bedste muligheder for, hvis fogedretten tvinger mig til at betale til FDV på disse betingelser.

6. Kommentarer til FDVs skrivelse til fogedretten

Det bemærkes indledningsvist, at jeg ikke har modtaget kopi af rekvirentens anmodning til fogedretten. Jeg ved ikke, hvem der står som rekvirent, eller hvad der begrundes ønsket om en fogedsag. Det fremgår dog af brevet af 14. april 2016, at rekvirenten er FDV.

Det bemærkes i den forbindelse, at jeg intet udestående har med FDV. Jeg er dømt i en sag, som er anlagt af en række medlemmer af FDV, men *ikke* af FDV.

Jeg kan se, at FDVs adresse ikke længere er Johan Schlüters advokatkontor, men skrivelsen er lige så manipulerende, som Johan Schlüters skrivelser plejer at være.

Jeg vil bede fogedretten læse mit brev igen og afsnit 4 i nærværende påstandsdokument. Så vil fogedretten kunne bekræfte, at jeg på intet tidspunkt har antydnet, at der er risiko for, at de 9 sagsøgere vil gå konkurs eller af andre årsager vil ophøre med at eksistere.

Jeg har imidlertid peget på sandsynligheden for, at *FDV* ophører med at eksistere, og det kan ske, blot medlemmerne beslutter det. Et direkte motiv hertil er udsigten til den gevinst på ca. 350.000 kr., som står på spil i nærværende sag, og som selskaberne kan fordele mellem sig i al hemmelighed, hvorefter jeg vil være afskåret fra at få dem tilbagebetalt, selvom jeg til sidst måtte få medhold i hovedsagen.

Fogedretten bør ikke forveksle Foreningen af Danske Videogramdistributører med de 9 selvstændige sagsøgere, som har fået tilkendt en samlet erstatning. Fogedretten kan heller ikke se bort fra, at 2 af de 9 sagsøgere slet ikke er medlem af FDV længere.

Jeg har ikke gjort gældende, at en koncert har retlig relevans. Jeg spørger derimod, hvorfor der skal tages menneskelige hensyn til Kammeradvokaten og FDVs advokater, men ikke til mig? Kammeradvokaten fortalte ikke engang, hvad det tidligere aftalte møde gik ud på, eller hvem det var med. Et ønske om at komme hjem, før det bliver mørkt, er heller ikke ifølge retsplejeloven en gyldig begrundelse for at undgå at holde et retsmøde, der faktisk er et krav efter både retsplejeloven og Den Europæiske Menneskeretskonvention.

Jeg har dokumenteret, at jeg allerede sidste sommer planlagde at befinde mig i London på det tidspunkt, og ingen kan fortænke mig i at spørge om årsagen til, at retsmødet absolut skal finde sted lige nøjagtigt på det tidspunkt, hvor det er til størst gene for mig.

Det har hverken FDVs nuværende advokat eller fogedretten givet en forklaring på.

PS: Jeg savner også en læselig kopi af FDVs skrivelse til fogedretten af 14. april 2016.

7. “*J'accuse*”-projektet

Det har undret mig, at der skulle gå 30 år, før resten af verden fandt ud af, at Johan Schlüter er en svindler, men det overordnede problem er ikke hans forbrydelser, men domstolens støtte til ham igennem alle årene, selvom jeg igen og igen har påvist, at han er en svindler.

Det er ikke vilde påstande. Dorete Bager sagde selv under fogedforretningen for mere end 10 år siden, at det ikke gjorde nogen forskel, om hun hørte på mig eller min advokat, idet hun allerede havde lovet FDVs advokat at gennemføre fogedforretningen. Hun mente, det var godt nok, at jeg fik adgang til at forklare mig og fremlægge bilag i justifikations sagen.

Det betød imidlertid, at det var for sent til at fange den fejl, som både FDVs advokat og Dorete Bager begik ved at undlade at undersøge, om rekvisitionen vedrørte samme juridiske enhed, som stod bag det “prøvekøb”, der angiveligt begrundede rekvisitionen.

Justifikationsagen kørte af sporet fra begyndelsen, fordi det viste sig, at FDVs advokat i sin iver efter at falde mig i ryggen havde angivet en anden rekvisitus end mig. I de følgende 10 år har ingen dommer i retssagen villet forholde sig til de grundlæggende problemstillinger, hverken virkningerne af den forkerte fortolkning af regional konsumtion eller Johan Schlüters (og hans ansatte advokaters) manipulationer og løgne i forbindelse med bevissikringen.

Det har ALENE handlet om at give mig skylden for FDVs og Dorete Bagers fejl.

De samfundsmæssige problemer er mærkbare for alle borgere. Dommernes støtte til de internationale monopoler koster borgerne et to-cifret milliardbeløb hvert eneste år, og de to ting - dommernes partiskhed til støtte for monopolerne og de konkurrencebegrænsende foranstaltninger - er mere relevante for samfundet end en klodset gennemført fogedforretning mod mig.

“*J'accuse*”-projektet - hvilket kun er en arbejdstitel, for mine testlæsere har foreslået en bedre titel - indeholder flere elementer i relation til dommernes behandling af hovedsagen:

1. En politisk behandling af kulturministeriets afvisning af at undersøge ophavsretsloven.
2. En konkret klage til EU-kommissionen over overtrædelserne af EU-traktaten.
3. En konkret klage til Den Europæiske Menneskeretsdomstol over bevissikringens forløb.
4. En politisk behandling af mit ønske om at gennemføre retssagen mod dommerne.
5. En politianmeldelse af de partiske dommere, som har manipuleret til fordel for FDV.

Det bedste, der er kommet ud af de 10 års retssager, er afsløringen af rettens arbejdsmetoder, idet de mange direkte løgne og lige så mange bemærkelsesværdige undladelser er så klare, at de er egnede til en offentlig debat.

Formålet med “*J'accuse*”-projektet er at få rettet op på de (for befolkningen) enorme negative konsekvenser af, at de danske dommere hjælper den internationale industri med at holde et kunstigt højt dansk prisniveau i stedet for at håndhæve loven. Håndteringen af fogedforretningen er især velegnet til at sætte fokus på kvaliteten af retssystemet.

Politikerne har for længe siden anerkendt, at vejen til økonomisk velstand går gennem mere handel og mere konkurrence, hvilket det europæiske projekt grundlæggende går ud på, og så dur det ikke, at danske dommere saboterer de politiske løsninger, bare fordi det er mere fordelagtigt for dem at hjælpe den internationale industri.

Jeg synes imidlertid, det giver god mening at afvente, hvad Procesbevillingsnævnet har at sige. Jeg mener ikke, det er udelukket endnu, at fejlene rettes inden for domstolssystemet.

8. Retsplejelovens § 502

Retsplejelovens § 502, stk. 1

Fogedretten kan udsætte forretningen, hvis

- 1) den dom, som søges fuldbyrdet, er anket efter fuldbyrdelsesfristens udløb,*
- 2) et retsforhold, hvis fastsættelse vil få indflydelse på forretningens udfald, er under behandling ved en ret eller anden administrativ myndighed, eller*
- 3) der foreligger andre særlige grunde.*

Ad 1)

Jeg har fulgt retsplejelovens fremgangsmåde for appel *inden* fuldbyrdelsesfristens udløb, så der burde slet ikke være nogen fogedsag. Fogedsagen er støttet på en forskel på anke og ansøgning om anke, men i den konkrete situation kan det diskuteres, om det er andet end en teknikalitet. Udgangspunktet for retsplejelovens bestemmelser er formentlig, at dommerne iagttager deres forpligtelser, så en tvist kan betragtes som endeligt afgjort efter to retsinstanser, men det er der netop *ikke* tale om her. Der er centrale elementer, der stadig ikke er taget stilling til i sagen.

Ad 2)

Kan fogedretten udelukke, at Procesbevillingsnævnet giver tilladelse til anke, fordi landsretten behandlede det EU-retlige fortolkningselement som en sag i første instans og dermed overså forpligtelsen til at forelægge spørgsmålet for EU-domstolen?

Kan fogedretten udelukke, at Procesbevillingsnævnet er enig med byrettens Ole Høyer i, at der er tale om et spørgsmål af principiel karakter?

Kan fogedretten udelukke, at sagen derfor ikke er endeligt afgjort, og at en iagttagelse af EU-retten, Grundlovens § 72 og artikel 6 og 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention kan føre til et andet resultat?

Hvis Procesbevillingsnævnet giver tilladelse til anke, er situationen en helt anden, så der er god fornuft i at afvente Procesbevillingsnævnets afgørelse.

Ad 3)

Hvis FDVs advokat har ret i, at en anmodning om anke teknisk set ikke er det samme som en anke, kan nr. 3 anvendes på nøjagtigt samme forhold.

Bestemmelsen sikrer, at retsudøveren - fogedretten - træffer en selvstændig afgørelse.

Såfremt fogedretten mener, at retsplejeloven forhindrer en udsættelse af sagen, selvom Vestre Landsret har valgt at fortolke EU-retten uden hensyntagen til EU-traktatens artikel 267 og den begrundelse for forelæggelsespligten, som EU-domstolen har givet, også selvom det er klart, at Vestre Landsret hverken har iagttaget EU-rettens bestemmelser som helhed eller den bagved liggende målsætning eller muligheden for, at de øvrige EU-lande fortolker regional konsumption anderledes end Peter Schønning, henvises til dom af 9. marts 1978 (sag nr. 106/77).

Ifølge denne dom har den nationale dommer pligt til at sikre EU-rettens fulde virkning, og han skal af egen drift undlade at anvende en modstridende - selv nyere - bestemmelse i den nationale lovgivning, uden at han behøver anmode om eller afvente en forudgående ophævelse af bestemmelsen.

Det er fogedrettens pligt selvstændigt at iagttage, om Vestre Landsret har opfyldt den forpligtelse, der følger af EU-traktatens artikel 267.

LASERDISKEN - PÅSTANDSDOKUMENT

9. Afsluttende bemærkninger

Jeg har ikke de store forhåbninger om, at jeg nogen sinde igen vil få medhold i noget som helst ved Retten i Aalborg, men jeg kan ikke bevise, at Retten i Aalborg særligt er ude på at genere mig, så det må komme an på en prøve.

Det er selvfølgelig et motiv for vægringen ved at betale erstatningen på det nuværende tidspunkt, at fogedretten i Aalborg skal tage ansvaret for det tab, jeg vil lide ved at betale, så Domstolsstyrelsen fratages muligheden for at gøre gældende, at jeg betalte frivilligt.

Retten bør ikke være i tvivl om, at jeg agter at gennemføre "J'accuse"-projektet, og at jeg i den forbindelse også vil fokusere på fogedretten (udover Dorete Bager), hvis den vælger både at ignorere EU-retten og den oplagte mulighed, den i nærværende fogedsag har for ifølge § 502 at sige: "*Det vil være fornuftigt at se, hvad Procesbevillingsnævnet når frem til, inden vi påfører Laserdisken flere tab*".

Bilag til påstandsdokumentet

5. Byretsdommer Ole Høyers kendelse vedrørende fortolkningsuenigheden
6. Prøvetryk af udkast til første halvdel af "J'accuse" fra september 2015
7. Revideret udkast til nyt omslag med titlen "*Den Økonomiske Krise - årsager og løsninger*"
8. Revideret udkast til nyt forord til "*Den Økonomiske Krise - årsager og løsninger*"

Aalborg, den 28. april 2016

Hans Kristian Pedersen